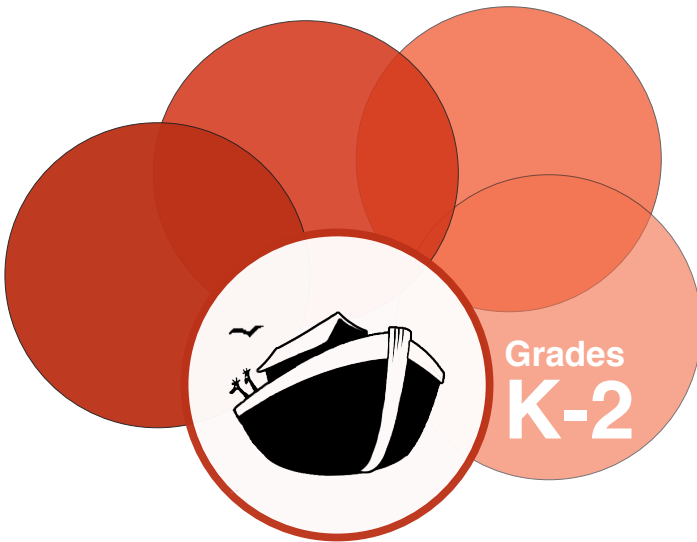

Parshat Noach

נח

Slot 1 Tefillah
10 MINUTES

Slot 2 PARSHA SUMMARY
10 MINUTES

Slot 3 QUESTIONS ON PARSHA
15 MINUTES

Slot 4 GAMES
30 MINUTES

Slot 5 STORY TIME
15 MINUTES

Slot 6 SNACK TIME
10 MINUTES

Slot 1 Approximately 10 minutes

TEFILLAH

The Tefillot chosen have been recommended for the age(s) of the children in your group. If you find that they know more Tefillot feel free to add. Be aware of their cues. If it's too little or easy for them, it is necessary for you to add on more Tefillot. If it's too much for some of the children, I recommend that you stay with it and teach them more each week.

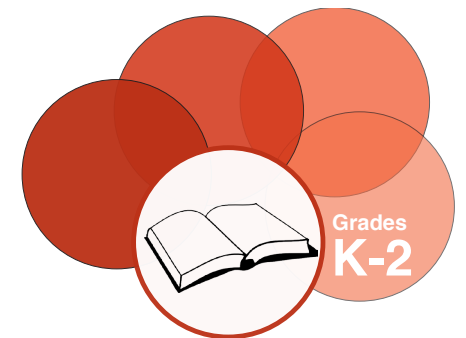
With the young children, you should sing the Tefillot. This will make it easier for them to catch on and join in with the group.

In preparing the children for Tefillah you should have them sitting quietly and try to make sure there are no distractions. Make sure everyone has the Tefillot in front of him or her even if they cannot read. It's important to have papers or a siddur with the Tefillot in front of them because as a child advances in their school studies they may start recognizing more of the Tefillot.

These Tefillot should ALL be read or sung out loud. You should be leading each Tefillah and singing along with the children.

Please consult your shul's Rabbi or Youth Director to make sure the tunes you use are consistent with those used in the main sanctuary.

שחרית לשבת

שחרית לשבת

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחַזְרַת בֵּי נִשְׁמָתִי בְּחֻמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ. רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְיָ, שֶׁכָּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם, תִּהְיֶה עוֹמְדָת לַעֲד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

תּוֹרָה צֹוָה לָנוּ מִשָּׁה, מוֹרְשָׁה קַהִילַת יַעֲקֹב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית.

מַה טָּבוּ אֱהִיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל. וְאֲנִי בָּרַב חֶסֶדְךָ אָבוּא בֵיתְךָ, אֲשֶׁתְּחֹוּהָ אֶל הַיֵּכָל קִדְּשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. יְיָ אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ, וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְאֲנִי אֲשֶׁתְּחֹוּהָ וְאֶכְרַעָה, אֲבָרְכָה לְפָנֶיךָ יְיָ עֹשִׂי. וְאֲנִי, תִּפְלַתִּי לָךְ יְיָ, עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ, עַנְנֵי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרֵם כָּל יַצִּיר נִבְרָא. לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ שָׁמוּ נִקְרָא. וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכָּל, לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא. וְהוּא הִיָּה, וְהוּא הוּוּהוּ, וְהוּא יְהִיָּה, בְּתַפְאָרָה. וְהוּא אֶחָד וְאִין שְׁנֵי, לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחְבִּיבָהּ. בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית, וְלוֹ הַעוֹז וְהַמְשַׁרָּה. וְהוּא אֵלֵי וְחִי גְּאֵלֵי, וְצוֹר חֲבֵלֵי בַּעַת צָרָה. וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי מִנֵּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא. בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בַּעַת אִישׁוֹן וְאַעִירָה. וְעַם רוּחִי גְּוִיתִי, יְיָ לִי וְלֹא אֵיכָרָא.

ברכות התורה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ לַעֲסוֹק בְּדַבְרֵי תּוֹרָה:

וְהַעֲרַבְנָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דַּבְרֵי תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֵּךְ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:

אֵלֹו דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפָּאָה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְּאִיוֹן וְגַמְּלוֹת חֻסְדִּים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלֹו דְּבָרִים שְׂאֲדָם אוֹכַל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרוֹן קִימַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלֹו הוּוּ: כְּבוֹד אָב וְאָם, וְגַמְּלוֹת חֻסְדִּים, וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמְּדֻרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית, וְהַכְּנַסַּת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְּנַסַּת כָּלָה, וְלוּיַת הַמַּת, וְעִיוֹן תְּפִלָּה, וְהַבָּאָת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנִגְדַּ כָּלָם.

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנַתֵּת בִּי טְהוּרָה הִיא. אַתָּה בְּרֵאֲתָהּ, אַתָּה יַצַּרְתָּהּ, אַתָּה נִפְחַתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מִשְׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּהּ מִמֶּנִּי, וְלְהַחְזִירָהּ בִּי לַעֲתִיד לְבוֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדָה **(לְנִקְבָה)** מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנִּשְׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּחַזֵּיר נִשְׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר נתן לשכוי בינה, להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני אשה:

(נשים אומרות: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשני כרצונו):

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, זוקף כפופים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, רוקע הארץ על

המים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה לי כל צרכי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המכין מצעדי

גברי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הנותן ליעף כח:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המעביר שנה מעיני ותנומה

מעפעפי:

ויהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרגילנו בתורתך

ותבקנו במצותיך, ואל תביאנו לא לידי חטא, ולא לידי עבירה ועון, ולא

לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ואל תשלט בנו יצר הרע. והרחיקנו מאדם

רע ומחבר רע. ותבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים, וכופ את יצרנו

להשתעבד לך. ותננו היום, ובכל יום, לחן ולחסד ולרחמים

בעיניך, ובעיני כל רואנו, ותגמלנו חסדים טובים: ברוך אתה יי, גומל

חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שתצילני היום ובכל יום מעזי

פנים ומעזות פנים, מאדם רע, ומחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע,

ומשטן המשחית, מדין קשה ומבעל דין קשה, בין שהוא בן ברית, ובין

שאינו בן ברית.

ברוך שאמר והיה העולם, ברוך הוא, ברוך עשה בראשית, ברוך אומר ועשה, ברוך גוזר ומקיים, ברוך מרחם על הארץ, ברוך מרחם על הבריות,

ברוך משלם שכר טוב ליראיו, ברוך חי לעד וקים לנצח, ברוך פודה ומציל, ברוך שמו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל האב הרחמן, המהלל בפי עמו, משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו, ובשירי דוד עבדך. נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמרות, ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך, ונמליכך, מלכנו אלהינו, יחיד, חי העולמים, מלך משבח ומפאר עדי עד שמו הגדול: ברוך אתה יי, מלך מהלל בתשבחות:

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה: אשרי העם שככה לו, אשרי

העם שיי אלהיו: תהלה לדוד, ארוממן אלוהי המלך, ואברכה שמך

לעולם ועד: בכל יום אברכך, ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי

ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך

יגידו: הדר כבוד הודך, ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו

וגדולתך אספרנה: זכור רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי,

ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו: ידוך יי כל

מעשיך, וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו:

להודיע לבני האדם גבורתי, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל

עלמים, וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל

הכפופים: עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל

מעשיו: קרוב יי לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו

יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו, ואת כל

הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו, לעולם

ועד: ואנחנו נברך יי, מעתה ועד עולם, הללויה:

נשמת כל חי, תברך את שמך יי אלהינו. ורוח כל בשר, תפאר

ותרומם זכרך מלכנו תמיד, מן העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדיך

שְׁמַע | יִשְׂרָאֵל, יְיָ | אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד.

וְאֶהְבֶּתְךָ אֱתֵי יְיָ | אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְבְּךָ, וּבְכָל-נַפְשְׁךָ, וּבְכָל-מַאֲדֶךָ. וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר | אֲנִכִּי מֵצוּן הַיּוֹם, עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ,
וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ, וּבְקוּמְךָ. וְקִשְׁרַתָּם
לְאוֹת | עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין | עֵינֶיךָ, וְכִתְבַתָּם | עַל מִזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר | אֲנִכִּי מֵצוּה | אֲתַכֶּם הַיּוֹם,
לְאֶהְבָה אֶת יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם, וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנִתְתִּי
מֵטֶר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמְלַקוֹשׁ, וְאִסַּפְתָּ דָגָנְךָ וְתִירִשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ.
וְנִתְתִּי | עֵשֶׂב | בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאִכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ. הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם | אֱלֹהִים | אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
| אַף-יְיָ בְּכֶם, וְעָצַר | אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מֵטֶר, וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם | מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה | אֲשֶׁר | יְיָ נָתַן לָכֶם:
וְשָׁמַתָּם | אֶת דְּבָרֵי | אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתָּם | אֲתֶם
לְאוֹת | עַל-יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין | עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתָּם | אֲתֶם | אֶת-
בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וְכִתְבַתָּם | עַל-מִזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן | יִרְבוּ | יְמֵיכֶם וַיְמִי
בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה | אֲשֶׁר נָשַׁבַע | יְיָ לְאַבְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם, כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם | עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר | יְיָ | אֵל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר | אֶל-בְּנֵי | יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם:
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנִתְּנוּ | עַל-צִיצִית הַכֹּהֵן
פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם | אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם | אֶת-כָּל-
מִצְוֹת | יְיָ, וְעָשִׂיתֶם | אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ | אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי |
עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר-אֲתֶם זִנִּים | אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם | אֶת-כָּל-
מִצְוֹתַי, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לְאַלְהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי |
אֲתֶכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לְאַלְהֵים, אֲנִי יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם:
אֲמַת

אִין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה וּמַצִּיל וּמַפְרִינֵס וּמְרַחֵם, בְּכָל עַת צָרָה
וְצוּקָה. אִין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אֲתָה: אֱלֹהֵי הָרַאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֵלֹהֵי
כָּל בְּרִיּוֹת, אָדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד, וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא יִנּוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְּעוֹרֵר יִשְׁנִים
וְהַמְּקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְּשִׁיחַ אֲלֵמִים, וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים,
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים, לֶךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֵלֹו פִּינוּ מְלֵא שִׁירָה כִּים,
וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמוֹן גְּלִיו, וְשַׁפְּתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמַרְחָבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ
מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירָח, וְיַדֵּינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת
כְּאִילוֹת, אִין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִים, לְהוֹדוֹת לֶךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
וְלִבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאֲלֵף אֲלֵף אֲלֵף אֲלֵפִים וּרְבִי רַבּוֹת פְּעָמִים,
הַטּוֹבוֹת שְׁעִשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמְּצָרִים גָּאֲלָתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זָנַתָּנוּ, וּבְשֹׁבַע כִּלְכַלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ,
וּמִדְּבַר מְלַטְתָּנוּ, וּמִחַלְלִים רָעִים וְנִאֲמָנִים דְּלִיתָנוּ: עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ
רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדֶיךָ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ לְנִצַּח. עַל כֵּן אֲבָרִים
שְׁפִלְגַת בְּנוֹ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנִפְחַת בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּת בְּפִינוּ. הֵן
הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאַרוּ וַיְרֻמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת
שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ, כִּי כָּל פֶּה לֶךְ יוֹדֵה, וְכָל לִשׁוֹן לֶךְ תֹּשֵׁבַע, וְכָל בֶּרֶךְ לֶךְ
תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וְכָלִיוֹת
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כְּדַבֵּר שְׁכֵתוֹב, כָּל עֲצָמוֹתֵי תְּאֵמְרָנָה יְיָ מִי כְּמוֹךָ. מִצִּיל
עֵנִי מִחֶזֶק מִמָּנוּ, וְעֵנִי וְאֲבִיוֹן מִגְּזוּל: מִי יִדְמָה לֶךְ, וּמִי יִשׁוּה לֶךְ וּמִי
יַעֲרַךְ לֶךְ: הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָ שְׁמַיִם וְאָרֶץ:
נְהַלֵּךְ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאַרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת-שֵׁם קְדֹשְׁךָ. כְּאִמּוֹר, לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי
אֶת יְיָ, וְכָל קֶרֶב אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצָמוֹת עֲזָךְ, הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגְּבוּר לְנִצַּח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ. הַמְּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל פְּסָא רָם וְנִשְׂא:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְכָּנוּ, הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ.
כִּי לֶךְ נָאָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: שִׁיר וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזָ
וּמִמְשָׁלָה, נִצַּח, גְּדֻלָּה וְגִבּוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאַרֶת, קְדֻשָּׁה וּמְלִכּוּת. בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבְּחוֹת, אֵל
הַהוֹדָאוֹת, אָדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חַי
הָעוֹלָמִים.

Slot 2 Approximately 10 minutes

PARSHA SUMMARY

This summary should be read thoroughly by you before Shabbat so that you will be prepared to teach it to the children. This should not be read mechanically to the children. You should be familiar enough with the information that you could tell it in your own words.

If you find that just telling them the story is not working to their benefit then you should quiz them about what they learned in school about the Parsha. You might want to get pictures or visual aids to help hold the kids' attention during your recitation, as well.

SUMMARY OF PARSHAT NOACH

This week's parsha tells us about the ten generations from Adam to Noach. The people were evil and they turned away from Hashem. In addition, they were cruel to each other; they stole and they killed. Therefore, Hashem decided to destroy them. Since Noach was a righteous man, Hashem wanted to save him and his family. Hashem told Noach to build an ark and to get his wife, his three sons, Shem, Cham, and Yafet, and their wives into the ark. He also brought animals of all kinds into the ark. Seven pairs of every kosher animal and bird were brought, and one pair of every other living creature, as well. Then Hashem brought a big flood on the earth that lasted forty days and forty nights. The flood destroyed all of the people and living things that were not in the ark. It wasn't until six months later that the waters receded enough for the ark to find a place to rest on a mountain top. Three months after that, Noach sent out a raven to check if the land was dry. Since it merely flew back and forth, Noach knew that the land was still under water. Then Noach sent out a dove

and the same thing happened. Seven days later he sent the dove out again. This time the dove came back with an olive branch. This indicated that the waters were receding. Finally, seven days later, Noach sent the dove one last time. This time it did not return. Noach finally knew that the land was dry. Noach and all of the inhabitants of the ark disembarked after the waters fully receded. Noach thanked Hashem for saving him and his family from the flood waters.

The generations grew again. Unfortunately, they did not learn from the mistakes of the previous generation. The people of Babel felt that they were the best and the greatest people on the earth. They decided to build a tower that would reach the heavens. They wanted to challenge Hashem and conquer heaven. As a punishment, Hashem confused their language so they would not understand one another. Therefore, they were unable to complete the building of the tower. The city was called Babel, meaning "to confuse," because that is what Hashem did to the people of Babel.

Ten generations followed between Noach and Avram. The end of the parsha explains how Avram was a good man and believed in Hashem.

Slot 3 Approximately 15 mins

QUESTIONS ON THE PARSHA

For children this age it is important that after you read the Parsha you ask the questions in a straightforward manner, without for example, playing a game. The questions will be most helpful for them if the story is fresh in their minds.

All of the answers to these questions are in the summary in slot two. When you tell the story, make sure you include the information for these answers.

You might want to have either prizes or treats readily available to give the kids immediately upon answering a question correctly. This will help greatly with maintaining discipline and decorum.

QUESTIONS:

1. What did Noach build?
2. Why did he build it?
3. Who did he take with him on his trip?
4. How long was the flood for?
5. What did Noach send out to check if the land was dry?
6. What did the people of Babel build? Why?

ANSWERS:

1. Noach built an ark.
2. He built it because Hashem told him that he was going to kill everyone in his generation with a flood. Hashem instructed him to build the ark and take with his family and certain animals with him, so that they would be safe from the flood.
3. He took his wife, his three sons and their wives.
4. The actual flood was for forty days and forty nights.
5. Noach sent out a raven and a dove.
6. The people of Babel built a tower. They wanted to challenge Hashem and conquer heaven.

SLOT FOUR

Approximately 30 minutes

GAMES

The games given below are simply suggestions of easy games to play with children. There are three games suggested each week. There is no need to feel like you must play all three. Use your discretion when choosing if you want to play them and how many of them you want to play.

You will note as you progress through the weeks that some of the games repeat. Obviously, feel free to substitute or add favorite games to help keep the children interested.

Having prizes or rewards is very important.

The key to a successful game leader:

1. Have your goals set—never begin a game if you are not fully prepared to see it through.
2. Prepare the equipment—this includes putting chairs in a circle, etc. This must be done before explaining the game to the children. Have everything set up so there are no distractions.
3. Explain the game—you must be clear! Do not begin unless everyone understands.
4. Always demonstrate—if you show them how it is done there will be less confusion.
5. Cues—once you start the game it is important to pay attention to the children's cues! If too many kids are sitting out, change the game.
6. Cut the game short!!! Try and stop the game while it still interests the kids, even if you must cut it short! Do not let a game that has become un-fun drag on. This way the kids will look forward to playing it again another week.

(These games can be found in Shabbat Games by Lenny Matanky.)

GAME #1

Approximately 10 minutes

Appropriate for any number of kids

BEAR HUNT

The leader instructs the players to repeat whatever s/he does or says immediately after s/he does it. The leader starts by slapping one knee after the other, to simulate a walking rhythm. The leader says and does the following:

Want to go on a bear hunt?

All right.

Let's go.

I see a wheat field (put hand to forehead, then resume slapping).

Can't go over it. Can't go under it.

Guess I'll have to go through it (stop slapping - rub palms together to simulate the sound, then resume slapping)

I see a swamp

Can't go over it. Can't go under it.

Guess I'll have to go through it (rub fingers against teeth and blow).

I see a river

Can't go over it. Can't go under it.

Guess I'll have to go through it (make swimming motions)

I see a tree

Can't go over it. Can't go under it.

Guess I'll have to climb it (pretend to climbing a tree, looking over it, then descending)

I see a cave

Can't go over it. Can't go under it.

Guess I'll have to go inside it

I feel something soft and furry

It feels like a bear

It smells like a bear

It is a bear!!!

The speed should increase as the leader backtracks (tree, river, swamp, etc.)

At the end, when you make it back to the wheat field, everyone lets out a big sigh.

GAME #2

Approximately 10 minutes

Appropriate for 8-20 kids

INDIAN CHIEF

The kids should sit on the ground, cross-legged, in a circle. One child is sent out of the room while the leader chooses the chief. The chief then starts a motion (like clapping, patting her head, wiggling, etc). Everyone in the circle does what s/he does and watches the chief, who will suddenly switch motions. The sent out child comes back in to try and who is the chief. Once the child correctly identifies the chief, it is the chief's turn to go out while the leader chooses another chief. To make it fair, you should play until everyone who wants to be chief gets a chance.

GAME #3

Approximately 10 minutes

Appropriate for 3-25 kids

HOT OR COLD

One person leaves the room and everyone else chooses an object which s/he must find. S/he returns and looks around the room trying to pick the chosen object. The children sing to indicate whether the s/he is hot or cold; the closer ("hotter") s/he gets, the louder the kids sing, the farther ("colder") s/he gets, the quieter they sing.

SLOT FIVE: Approximately 15 minutes

STORY TIME

There are many tricks to successfully telling a story. You should help the children get used to having a story time by doing something different like sitting in a different corner of the room, or in a different formation for story time. They should understand that story time is a quiet time and not an active one.

You must make it clear to the children whether or not you allow questions to be asked during the story telling—this is entirely up to you dependent on your style. Your goal is to tell this story as smoothly as possible while keeping the children's attention and interest.

Give rewards for good listening.

(This story can be found in The Little Midrash Says by R. Weissman)

THE KING AND THE MUTE PEOPLE

The king was in a jolly mood. He announced to his minister: "I wish to make some unfortunate people happy. Invite to my palace a group of poor people whom are mute. Treat them royally! Give them the best food and clothe them beautifully."

The king's minister invited the poor, mute people and they had a marvelous time. They never dreamt that there were so many pleasurable things in the world.

Their gratitude to the king knew no bounds! The unfortunate creatures could not speak, but whenever the king passed, they all rose, bowed and waved their hands, and signed to him how much they appreciated what he did for them. Every morning when they rose, they praised the king with sign language.

The king was pleased that they honored him so. It so pleased him that he summoned his minister and instructed him, "This group of mute people has enjoyed a long and pleasurable stay in my palace. Dismiss them now and invite instead a group of beggars who can speak. They will praise my noble deeds with speeches, not only with gestures, and I will be even more honored."

So a group of poor, speaking people was invited to the palace and treated to delights they had never known before.

These beggars were so busy enjoying themselves that they forgot about the king to whom they owed their good fortune. None of them even uttered one word of thanks, and when the king passed, they ignored him. Soon the beggars began to expect their comforts as a matter of course, and demanded pleasures as their rightful due. One day, they decided to take over the palace and depose the king.

Enraged, the king called for his minister. "Expel these beggars from my palace," he commanded. "I would do better to invite the mute people again. They were not able to express their gratitude with words, but they honored me as much as they were able. These speaking people, however, who could bring me so much glory with their power of speech, rebel against me!"

The king's order was carried out.

The key to the parable:

When Hashem created the world, He filled it with water. The water

could not praise Hashem with words, but it roared and rolled its waves noisily, proclaiming, “How mighty is Hashem!”

Hashem said, “If even the water sings My praises, how much more so will human beings who can think and speak!”

So Hashem removed the waters to the oceans. On dry land He created intelligent human beings. Instead of praising Hashem, however, these human beings rebelled against Him by committing terrible sins. Instead of using their brains and their power of speech for good things, they plotted evil deeds; they slandered, insulted and wronged one another. All the generations after Adam were equally wicked. Hashem saw their deeds getting worse and worse, and He said, “Let Me get rid of these people, and instead bring back the water that was on the earth originally. The water cannot think or speak, but it praises Me nevertheless, while these people anger Me!” Therefore, Hashem brought the mabul (flood) and wiped out the wicked people.

SLOT SIX: Approximately 10 minutes

SNACK TIME

If you are given the option of deciding what is for snack, or can bring in your own snack, then you should try to have one available which is pertinent to the Parsha. This should be done along with the usual cookies or crackers and juice that you most probably are given.

Depending on the week you might bring in vegetables or fruits.

On the vegetables you would make the bracha, “...Boray P’ri Ha-adama”

On the fruits you would make the bracha, “...Boray P’ri Ha-aytz”

Don’t forget to say, “...Shehakol nihyeh Bidvaro” on the juice and “...Boray Minay M’zonot” on the cracker or cookie.

Remember when you are finished eating to say the Bracha Achrona, which can be found on the next page. The leader should read it aloud and the kids should answer “Amen”.

